

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 261/2025
31.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Стаменковић, председника већа, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Несторовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства - Виши суд у Београду, коју заступа Државни правобранилац, Београд, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог надлежног суда, у седници већа одржаној дана 31.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање по жалби тужене изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 25075/2020 од 31.05.2021. године, **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** Виши суд у Панчеву.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 25075/2020 од 31.05.2021. године делимично је усвојен захтев тужиле, па је обавезана тужена да тужилци исплати затезну камату на износ од 187.500,00 динара почев од 21.08.2015. године до 29.12.2016. године. У преосталом делу одбијен је тужбени захтев којим је тражено да тужена на име накнаде штете исплати тужилци износ од 62.250,00 динара са затезном каматом од 21.08.2015. године до исплате и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде тужена је изјавила жалбу Вишем суду у Београду.

Виши суд у Београду је дописом од 10.07.2025. године предложио да Врховни суд одреди други надлежан суд да одлучује о жалби тужене имајући у виду да је у предмету тужени управо Виши суд у Београду.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду да је у поднетој тужби на страни тужене означена Република Србија - Виши суд у Београду, који суд би требало да одлучује о жалби тужене, по

оцени Врховног суда постоје оправдани и основани разлози за одређивање другог надлежног суда за поступање, у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године ... „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године).

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу овлашћења из члана 62. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа–судија
Јасмина Стаменковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић